

MOCIÓ QUE PRESENTA MOLLET EN COMÚ, DE REBUIG A LA FUSIÓ DE CAIXABANK I BANKIA

Recentment s'ha anunciat la fusió entre Caixa Bank i Bankia. Aquesta operació pot acabar amb la possibilitat d'una banca pública, just en un moment en què el paper d'allò públic per a definir i impulsar sectors estratègics es considera essencial. Just en el moment també en el qual l'Estat ha d'augmentar la seva capacitat d'intervenció si vol impulsar les transicions tecnològiques i mediambientals que tant es necessiten.

L'Estat controla el 62% del capital social de Bankia a través del FROB, i per això s'entén menys que no hagi exercit el poder que li correspon, quan es necessita una banca pública amb xarxa suficient per a garantir una gestió ràpida dels programes d'aval i subvencions, i que s'hagi "oblidat" d'utilitzar-ho com a palanca davant les evidents dificultats de l'ICO.

Atès que l'Estat espanyol no està inert davant aquests reptes, i té la capacitat per a condicionar la seva aprovació blindant la seva participació en el banc resultant, mitjançant qualsevol fórmula que garanteixi un paper rellevant en la definició de la política creditícia a favor dels sectors estratègics definits. Si no s'aprofita aquesta oportunitat, la capacitat per a impulsar un actor financer públic s'haurà diluït per sempre més.

Atès que la fusió augmenta un fenomen ja preocupant d'exclusió ciutadana bancària de proximitat i una concentració en poques mans. També apareixen altres conseqüències negatives derivades de la previsible desaparició de moltes de les 6.600 sucursals de les entitats fusionades amb la pèrdua de milers de llocs de treball.

Atès que l'augment de la concentració en el sector bancari espanyol i com a conseqüència, l'augment de l'exclusió bancària per als usuaris de bona part de l'Espanya més despoblada, sense accés a sucursals bancàries pròximes, serà un mal col·lateral difícil d'assumir per part del govern.

El punt de partida és ja preocupant. En un informe realitzat per a Funcas en 2016, Joaquín Maudos, afirmava que en 21 províncies, quasi la meitat de les existents, la concentració sobrepassava límits que en altres països es consideraven preocupants.

Atès que la fusió que ara es contempla i que accentuarà els fenòmens d'exclusió financera correspon a l'herència de les dues majors caixes d'estalvi avui bancaritzades, mentre la major competència a Alemanya sorgeix del pes que conserven les caixes d'estalvi regionals i locals, que, allí sí, van poder mantenir la seva existència.

Atès que amb això es culminaria una operació (la privatització de les Caixes) que un informe de CCOO va qualificar, utilitzant una terminologia molt gràfica, de la major desamortització de béns socials de tota la nostra història.

Atès que la singularitat d'aquesta gestió és l'absoluta llibertat amb la qual s'ha produït. I és que la participació de l'Estat en Bankia la posseïa el FROB, organisme encarregat del sanejament i resolució de bancs, i no la SEPI, encarregada de gestionar les participacions empresarials de l'Estat i controlar als seus executius. Significa que Goirigolzarri és l'únic CEO que ha governat una banca, amb un accionista absent,

l'únic mandat del qual era desfer-se de la seva participació, desinteressat de marcar directrius d'actuació ni tan sols en un context de crisi aguda que ha necessitat com mai d'una xarxa que acostés la banca als usuaris.

Per tot això proposem que el ple municipal de Mollet del Vallès aprovi els següents acords.

1r.- Rebutjar la fusió de Bankia i Caixa Bank, perquè significa la privatització d'un banc públic rescatat durant la crisi financera, amb diners públics mai recuperats.

2n.- Mantenir Bankia com a banc públic perquè serveixi d'inici d'una xarxa bancària pública 100x100.

3er.- Manifestar la preocupació perquè zones de l'estat es veuran especialment perjudicades pel tancament de milers d'oficines en molts barris i la pèrdua de milers de llocs de treball.

4art.- Enviar aquests acords al govern central, grups parlaments del congrés i del senat i parlament de Catalunya Associació i Federació de municipis de Catalunya i Espanya, així com als sindicats CCOO, UGT, i CGT.

Mollet del Vallès, 21 de setembre de 2020